

Sy-il spěwał,
Pilnje džětał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatosk
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoј mócný
Lubosť ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosť da.

**Njeh ty spěwaš
Swěrnje džělaš
Wšědne dny;
Dżeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.**

**Z njebyes mana
Njeh el khmana
Žiwnosó je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ée. F**

Sserbske njedželske łopjeno.

Budyschin

27. dežembra 1925

Bauzen

Łączyć a nakład Smoleńsk kulturalno-sportowy a kulturalny sp. z o.o. i wzm. w Budynku.

Wuładza łóđu łobotu a płaczi bértłcinje 78 łotych pjenieźłow.

Boží dŕeň.

Hebr. 1, 1—6.

S Božeje šmilnošče možemy sašo krašne hodn šwjećicj. Možemy sašo lubošny thěrłusch spěwacj: „O najwješelšhi, o najšbóžnišhi, hnadn polnicžki Boži dnjo! Šhubjene džěczi, Ahrnšt je na šwěczi! Wješel, wješel šo, šchešcijanstwo!“ Haj, wješel šo, wješel šo, taš w tutnyh dnjach wšchudžom šłnšchimy. — Wješelcže šo, taš šo hižom na šwěcže woła a a pšhipowjeda, priedn hacž šo te prěnje wulkotne hodn na šemi šwjećza, jato Boži lud hišcže na teho cžakašche, kiž pšhińcž dnyrbješche. Ze-li tajke wołanje a pšhipowědanje hižom pšched wjele lěštotkami wutrobu pobožnyh napjelnišo, taš dnyrbi nětko tajke napominanje šchešcijanam taš snate, taš lubošne bnyč! Šswjaty profeta Jesajas wěšcžo woła: „Wnyšajcže, wy njebjęša, ty najnižšha šemja, spěwaj; wy thory, wołajcže i wnyšanjom; pšchetož tón Knjes je Šatuba wumóhł a je w Israelu krašny!“ — Zyla štwórba, njebjęša a šemja šo i šadowanju a wnyšanju, i džakej a šhwalbje hnadneho Boha napominaju, kiž chynšche šwojeho lubeho šyna na šemju póšlacj. A Bóh je to šlubjenje džeržak a je šwojeho lubeho jenicžkeho šyna póšlak. Tón šhwalobny thěrłusch šny njebjęškeho wóšša, kiž šo w tej nozy na polu pola Bethlehema spěwa, je dopjelnjenje šlubjenja pšhinjęšł. Tehdy njebjęša wnyšachu, jandželjo polni šwjateje radošče spěwachu, Boha šhwalachu a wšchittim cžłowjekam šbožo pšhejachu, kotliž dnyrbjachu nětko Boži měr a Bože špodobanje mječ. Pšchetož woni na najwnyššhi, njewušlědžomny džiw a šutł Boži hladachu, wěčneho jenicžkeho narodženeho šyna Wótza w žlobju w Bethlehemje ležo. W nim teho

pośnachu, kiż dnyrbjesche pośnoścź bohactwa a hnady a śmil-
noścze Bożeje cźlowjekam śdźelicź, teho Śbōżnika śwēta. Kať
wjele milionow cźlowjekow wē nētko dženśa, czechodla jan-
dźeljo tehdny tať wyśtachu a śo śrjadowachu! Kať wjele śe-
mrētnych wumōżenych cźlowjekow dženśa śwoje hody tam hor-
tach w njebieśach śwjeczī a kraśnoścź teho Knjeśa śhwali! A
tať dżemy teź my kraśnoścź teho Wōtźa śhwalicź. W naśchim
dženśniśchim teścze wuśkotneho krala njebieśkeho kraleśtwā
w jaśnośczi jecho kraśnoścze wiđimny, a tehodla wuśnajemy:
Kaikeho kraśneho Śbōżnika mamy tola my ścħeśczijenjo!
Wōn je:

1. Krašny w swojim byczu;
2. krašny w swojim skutku;
3. krašny jako najwznieksze a poźlednje żywjenje Boże.

1. Kajtneho krašneho Sbóžnika mamy tola my křesćiz-
jenjo! Wón je krašny w šwojim hyczu! — Njeje zny sapo-
czatk lišta na Hebřejskich khwalobny khěrłusť? Khěrłusť,
tola žana bařen, ale luta wěrnoscź. Hdnyžo w rjanym, da-
lofim a wulkim šwěće, kotryž je Bóh stworik, roshladamy,
drje tež se šwjatnym psalmistom spěwamy: „Khwal teho
Knjesa, moja duša! Knježe, mój Božo, ty by jara krašny,
ty by čježnje a rjenje wuhotowany. Eswětłoscź je twoja
drašta.“ A hdnyž na tuteho kamšneho Boha w kralestwje
jeho hnady hladamy, hdžež w šwojej lubosczi knježi, njedyr-
bimy hda jemu tež psalmy a khwalobne khěrłusće spěwacz?
kotsiž by wołoło Jesuša, jako běše hišče tu na semi žiwym,
khodžili, kotsiž by tu jeho widželi a blyščeli, kotsiž by i nim
jědli a pili, czi wo nim prajachu: „My widžachmy jeho kraš-

nośc.” A to bęſſe jenoż tón człowieſ Jeſuſ w czele! We naſſim teſſe paſ ſwojego Sbożnika wiſſimy, kiż bęſſe, prijedny hacż ſwēt bęſſe, kiż je ſwēt ſtworik, kiż je a budże do węcżnoſcze. Woprawdże, kraſny je tótón Sbożnik, kraſniſchi hacż ſu wiſſitżny człowiekojo, kraſniſchi dżli wiſſitżny jandżeljo, haj kraſny taż Bóh ſam. Wón je kraſniſchi, dżli człowiekojo! Sdnyż ſwjatny japoſſtoł w naſſim teſſe praji: „Jaſo Bóh wjele moł a je wiſſelkim waſſnijom jaſtarſku ł wótzam piſſes proſetow rēcżał je,” wón na wiſſitke lētſtotetki do Ahrnyſtuſa a na Bożich człowiekow w jańdżenny cżaſach wróczo hlada. „Proſetow” niż jenoż tny mjenujemy, kiż męjachu dar węcżczenja, ale wiſſitkich pobożnych mużow w ſtarym ſlubje: Abrahama, kotryż mjes póhanami wernemu Bohu wołtał twarjeſſe, Jaſuba, kotryż we wutrobnej modlitwie ſ jandżelom wojowaſſe, Móſjaſa, kotryż w Bożim mjenje jaſon dawa, Davita, kotremuż je Bóh pſalmy, luboſne tħerluſſe, do wutrobny dał, Jeſajaſa, Jeremiaſa, wiſſitkich proſetow hacż do Jana kſſeżenika. Czi wiſſitżny bęchu kraſni człowiekojo, wuſamjenjeni ſ móżnym duchom a horliwej wutrobu, ale kraſniſchi je Ahrnyſtuſ, hweſda ſ Jaſuba, Davitowy ſyn, proſeta wyſſiſſe wiſſitkich proſetow. Shtóž jeha hiſſe njeſnaje, tón jeha ſeſnaj, a jeha ſeſnacž, to rēka jeha lubowacž! Haj, Ahrnyſtuſ je kraſniſchi, hacż ſu wiſſitżny jandżeljo. Jandżeljo ſu ſłużomni duchojo, jandżeljo ſu ſyni a móżni. Jandżeljo ſo nad hręſſnikom wjeſſela, kiż poſutu cżini. Je kraſne męjenje a wēra, ſo naſſe dżeczi a lubi pod ſſſitkom ſwjatny jandżelow ſteja. Wyſſe mjenja maju ſwjeczi jandżeljo; Michał, to rēka: ſhtó je, każ Bóh? ſynny będżer piſſecziwo Satanej; Gabriel, t. r.: muż Bożi, piſſeczelniwy piſſipowjedał hodowneho dżiwa; Raphael, t. r.: lēkał Bożi, kotryż Tobiaſej wiſſenje jaſo da. Ale kraſniſſe je mjeno Jeſom Ahrnyſta. W naſſim teſſe rēka: „Wón je taſ wjele lēpiſchi, dżli jandżeljo, taſ wjele wyſſiſſe mjeno wón piſſes niſ herbowal je.” Jeſo mjeno je Immanuel, to je: Bóh ſ nami. Haj, Ahrnyſtuſ je kraſniſchi, hacż ſu wiſſitżny człowiekojo, kraſniſchi, dżli wiſſitżny jandżeljo, wón je kraſny taż Bóh ſam. Wbo móže ſo nęſſto kraſniſſeho wo nim prajicž, hacż ſwjatny japoſſtoł w naſſim teſſe wo nim piſa: „Bóh je rēcżał piſſes ſyna, kotrehož wón ł herbej wiſſitkeho je poſtał, piſſes kotrehož teſ tón ſwēt ſtworik je. Tón, doleſ je ta jaſnoſcž jeha kraſnoſcze a ta podobnoſcž jeha bęcža a njeſe wiſſitke węży ſe ſwojim móżnym ſłowom a je to wucziſczenje naſſich hręchow ſcżinił piſſes ſo ſam, dha je ſo ſynny ł prawizny na ſtoł teje najwjeſſeje kraſnoſcze we wyſſoſczi.” Haj, tón ſyn je kraſny taż Bóh Wótž ſam. Kał rjenje ſwjate piſmo wo nim praji: „Bóh je ſjewjenny w czele, prawny cżinjenny w duchu, wiſſenny wót jandżelow, prędowany pohanam, węrijenny wót ſwēta, horje wiſatny do kraſnoſcze.” O kſſeſcżijenjo, kaſſeſſeho kraſneho Sbożnika my tola mamy! Wón je kraſny we ſwojim bęcžu a

2. kraſny w ſwojim ſtutku. Sdnyż bęchmy w Bożej noży njewiſſeni piſſes wiſſitke tħeže tħodżicž móhli, bęchmy taſ nękotry rjany a luboſny wobras wiſſeli. Tam je iſtwicžka, a w njej ſtara tħuda žona ſama lutka. Ale tola je ſej Bożi dżęſcżowny ſhtom wuhotowała a na ſhtom powęhnyła, ſhtom na ſhtom ſluſſa, nękotry jandżelow, nękotre hweſdy, nękotre piſane ſſpruſchi, nękotre poſſocżane a poſſebrowane jaſbuka a wjele ſwęcžkow. Nętko Bożeho dżęſcżowny ſhtom w bęſſe cżu ſwęcžkow ſo bęſſe cżi, a ta ſtara ſamlutka žona ſo wjeſſeli a na njepſſitomnych lubnych a teſ na tny męhli, kiż tam horſach w njebieſach hodny ſwjecža. — Shtó móže ſo

taſ wjeſſelič, taſ wutrobnje ſo wjeſſelič? Jenoż tón, kiż ma mę Bożi we wutrobje. Najprijedny mę Bożi, potom prawa wjeſſelič. — Tam je wulka ſwojba ſhromadżena; bęnojo a dżowki ſu ſ daloſa piſſiſſli, bęnadž teſ ſe ſwojimi dżęcżimi, a nętko ſu wiſſitżny wołko bęſſe cżazeho Bożeho dżęſcżowneho ſhtoma ſhromadżeni a jara wjeſſeli. Ale je pola wiſſitkich prawa wjeſſelič? Sswērnej maczeri ſo ſda, ſonjeje węcžko jeneho abo druheho žyle ſprawne. Ale hdyż wona jeha ſo praſſa, ſhtó jemu pobraduje, tón wotmołwi: „Mi nicžo njeje, luba maczer.” Ale tola je jaħadko w jeha wutrobje. Wón nima mę Bożi. Najprijedny mę Bożi, potom prawa wjeſſelič. — Tam je kſſeſcżijanſka gmejna. Jara wjele luda, w tutnych dnjach do žyrſſe tħodži a ſo te nowe draſſy woblecze, kotrež je Bože dżęcžo jim wobradził, niż jenoż, ſo bęchu ſo we tutnych wiſſecž dali, ale ſo bę Bożi dom je ſwjecził. — Ale móhla duſſa prawje wjeſſela bęcž, njebnyli ſo tu powjeſcž ſhonika: ja mam wodacze hręchow a ſ tym mę Bożi, to je moje najwjeſſeje a najlubſſeje Bože dżęcžo? — Najprijedny mę Bożi, potom prawa wjeſſelič! — A Ahrnyſtuſ je nam woprawdże mę Bożi, wodacze hręchow, piſſinjeſł. — W naſſim teſſe rēka: „Wón je to wucziſczenje naſſich hręchow ſcżinił piſſes ſo ſam.” Na wjeſſe Bethlehem ſrudne Golgatha piſſindže. Tón „Bóh ſ nami” bu tam „Bóh ſa naſ.” Sa naſ je wumrjeł a je nam wucziſczenje naſſich hręchow piſſinjeſł. — Kaſſeho hnadneho Sbożnika mamy tola my kſſeſcżijenjo! Ahrnyſtuſ je žorſko luboſcze a žiwjenja. W naſſim teſſe rēka: „Bóh je ł nam rēcżał piſſes ſyna.” To je nęſſto njewurjekniwe wulſotne. Ale wjele waſniſſe je to, ſo je Ahrnyſtuſ ſa naſ wumrjeł. To prędowanie Ahrnyſtuſowemu ſngl dawa; to haſle poſaſa, ſo jeha prędowanie njeje jenoż prędne ſłowo, ale poſne wernocze. Wiſſetoz runjež bę tón ſyn najkraſniſſo ł nam rēcżał, my tola njebnychmy do ſjednocženſſwa ſ nim ſtuſpicž móhli, hdyż bę hręch naſ wót njeſo dżelił. Ale piſſes jeha ſmjercž je hręch wót naſ wiſatny, my njeſſmy wjaży wót Boha dżeleni. Ahrnyſtuſ je naſ wumóhł piſſes ſwoju krej! Mę je na ſemi! Haj, kaſſeho kraſneho Sbożnika mamy tola my kſſeſcżijenjo. Wón je woprawdże kraſny we ſwojim ſtutku, a

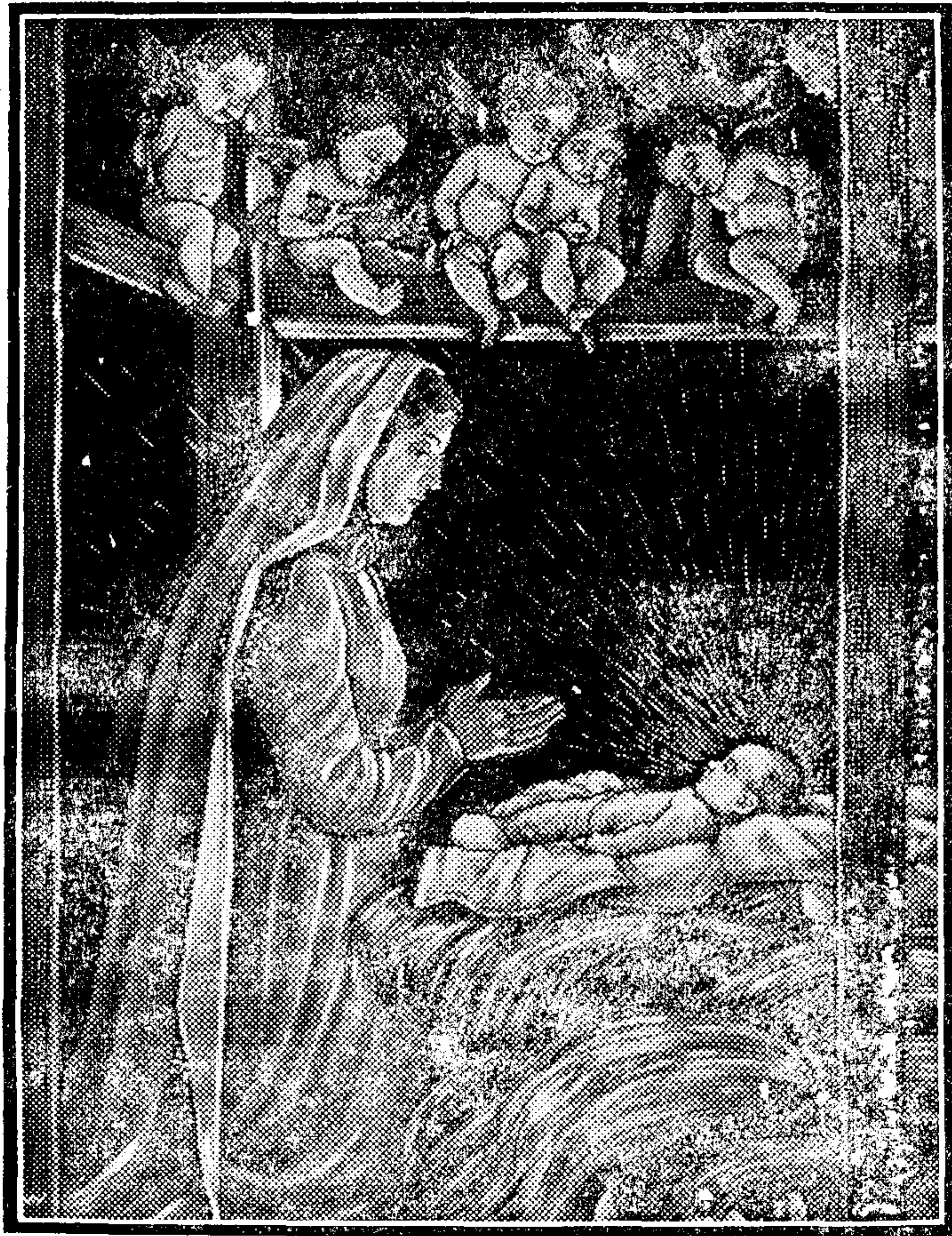
3. wón je kraſny jaſo najwyſſiſſe a poſlednje ſjewjenje Bože. Iſraelſki lud je lud ſjewjenja Bożeho. Iſraelſki lud męjeſſe Bože ſłowo, kotrež druſny ludžo njemęjachu. Wjele moł je Bóh ł iſraelſtemu ludej rēcżał piſſes. lēſſtotetki, je wiſſitkim waſſnijom je Bóh ł njemu rēcżał, piſſes wiſſenja a ſony a piſſes ſwoje ſłowo. Ale to bęſſe jenoż piſſihotowanie, nętko je ſo wiſſitko dopjelniko. Cżłowiekow bęſſe Bóh hacż dołal jaſo ſwojich poſſłow poſſlał, kraſnych cżłowiekow, wuſnamjenjeny ſ móżnym duchom a ſ horliwej wutrobu; ale to bęchu tola jenoż cżłowiekojo. Nętko Bóh cżłowieka njepoſſla, ale ſwojego jenicžkeho narodżeneho ſyna. Tón piſſindže, kiż bęſſe wót węcżnoſcze pola Boha, kiż je ſam Bóh, Bóh wót Boha, ſwētko wót ſwētka, woprawdżitny Bóh wót woprawdżiteho Boha. Stary ſlub je dołhi, wulki advent, nętko ſu hodny. Ahrnyſtuſ je najwyſſiſſe a poſlednje ſjewjenje Bože. W nim je ſo wiſſitko dopjelniko. Roho dnybi dha Bóh hiſſe poſſlacž, hdyż je ſwojego lubeho ſyna poſſlał? Shtó dnybi dha Bóh hiſſe nętko, hdyż je wiſſitko rēcżał, ſhtóž je ł ſbožu trębne? Nę, njeje žaneho Ahrnyſtuſa do Ahrnyſtuſa, njebudže teſ žaneho Ahrnyſtuſa po Ahrnyſtuſu. Po nim jaħny wjaży njepſſindže, jaħny, kiż móže wjaży a lępie rēcżecž a wuczič. Bóh je piſſes ſwojego ſyna wiſſitko dołonjał. Ahrnyſtuſ je naſſy wuczer, naſſy

mištr, naš Sbožnik a wumóžnik, kiž je kšlžowany a horje stanył a ředži k prawizy Boha. Jesuř Khrystuř je wčera a dženřa a tónřamy, kiž je, budže tež do wěčnosťe. O kajeřho krařneho Sbožnika mamy tola my křeřćizienjo! — Bórř je krařny řwjedžen řwjatnyř hodoř sařo nimo. S čřim čze- my jón řtónćizć? S tym, řo ř nowa wysřajo řo ř njemu wu- řnajemy, ř řwojemu Řnjeřej: Ty řy mój Sbožnik, řyno

Dawita. Ř tebi řo dđerřimny. Ty řy naš řenicřki wučer, řotremuř pořřuchamy, a njeřřřřimny na čřłowjeřke řłowo; ty řy naš wysřřři mēřřnik, našřa nadřija; ty řy naš řrał, řotremuř tu a tam řłuřimny; w tebi mamy mēř Boři. Čzeřć budř Bohu w tej wysřłosćři, mēř na řemi a čřłowjeřam dobre řpodořanje. řamjeř.

Na hody.

Řo řwojim řłosřu.

Ř tola řohnowane hody.

(Řokracřowanie.)

Řóřdn řęeř docřafa wječřora, tak tež tutón wērowanřki řęeř tuteje njeřbořowneje njewjeřny a tořo řiřćeře bōle nje- řbořowneho řonřuka.

Ř řonřuk bē řo řucham modliř! řonřuk bē řo nanoweřo rořřorjenja, macřerřneho řawřowanja a wjeřřneho řleřřanja bojał. řonřuk řam njewēdřeřře, řřřto ř nim je; bē řwojeřo Boha řapřeł a bē nēřř wotpadnjenz. Ř tola njemōřeřře tu- tořo Boha wōřtajicř. Ř tola dnyřjeřře dale wēricř a řo dale nadřijecř!

Řřřto dnyřjeřře to řtónćiznje ř tořo wysřřeho nařřacř? řonřuk to njewēdřeřře; tuř bēřeřře wječřor ř Řimsangom ř wudowje řemřeřřeho řhinsřřeho miřřionara. Tuta pořřicřři řimaj čřaj a dařře řebi rořprawjecř. Wēdřeřře, řřřto bē řar- řři ř njeřu čřiniř, tola njeřwarjeřře; bē dže řiřo tak řbitny dořć.

„Řřřto je to po prawom ř tobu?“ woprařřa řo Řim- řanga. „Ty řy řiwn po nanowej woli, čřiniř wysřře te pō- řanřře čřinři řobu a twōj bratr řteji řamlutři! Ty řy řobu winowaty na jeřo řřřeřřenju!“

„Řaj“, wotmōłwi Řimsang, „ja řym přřeřo řobu řa- dřiř, ale na pōřłednim nowym mēřacřřu řym řo řapowēdřiř.

Wutroba njeř řradna džełā nēřřole; radořtnje řhřa jandžel řpēwa. — Řřřřřeře, ř řajřim řahorjenjom wysřa wysřo: Řhřřřtuř řo řjewi ř narodřenjom!

Řunōdže dženřa řyčer Boři ř wēčnosťe widomnje, řřřř wōn řwēřej řłōři; Bōh řo čřłowjeř, čřłowēē, rodři, ř twōjemu řepřřemu ř řwē řo twōjej řłodři.

Řy mōł Bōh nař nēřřo řidřicř? Řřřtoř nam da, lubo ma, řař je řřawnje widřicř. Bōh, řo pomhał nam by ř bēdny, ř krařnosťe wēčņeje wolił ř nam je řłēdny.

Řy mōł nam byčř wozuřřnjeny, řiř řam čze woprawdže nam byčř wobradřeny? Řjemōł Bōři Řřyn nař řajicř, řiř nēřř dže, wotwōřmje, řřřtoř čze ř horjom dařicř?!

Řla řo wōřmje wōn, řřřtoř tudny řrēřřnizny řłucřizny, řehnjō byčř řa łudny; naše wōn byčř řehnjō řada; do řmjerēē řa nař dže, řo džeł naš ře řnada.

Nēřř, řbnyř w řłobie łeři řwojim, wōłā mje přřečřelnje ř tobu w horju mořim: Řjebjeřēē wysřař, bratrřja, na řo, řřřtoř wam je řyřřaže! Řarunam wysřo řařo.

Řaj, tuř pōjēē, pōřřwatajēē, wuřny wny, mařny ty, řem řo wysřizny řajēē! Řotryř ř lubořću řo řori, łubujēē wutrobnje toř, řiř řbořo řpōri!

Řotřiř čzeřřjecř wjele macę, pōhłeřće, tudny je, řdžeř řo wuřłowacę! Řřmicę jōh, wōn čze wař wu- ř horja tu, ř pōřōju [wjeřć wēčņemu tam dořjeřć!]

Řřřtoř řo čřuje wobčēēeny w řwēdomju ř bōłořću, ř bēdže řařudřeny, — dořē řo! Tu namafany je, řiř wē woprawdže řahojicř wysřē ranny.

Řiř wny řřudři ře a řřori, přřiřřupēē, napjēłēē ř wēru řo, řiř řřwōri nownyř wař a dawa dary dobre wysřē; řłoto je to řa dołny wař řřary. —

Řitacř, řłōdē wōřřeřjenje, tebye čřu ř řřutnosťu, parowacř eē řenje. Řōřłō řiwnjenja, řy moje; přřeř tebye dōřřanje duřřa řbořo řwoje!

Dołny mój njemōže mje řyřřicř; přřeřtoř ty njeřř jón řy, řo mōł mje řy řyřřicř, dořeł pōłnje wučřiřćeny twōja řa nēřř řym mřda, řa twōj wumōřeny.

Čřiřřny twōje dla řym řyře, nahładnosť, eēēē dořć dařř mi w řwojej řyře. řomřnyčř řłubōřo do řebje, wōřebnosť, nadōbność, čřu eē, — wuřicř tebye.

Řařřowacř čřu řwēru tebye; tebi čřu řłuřicř tu, řtajicř na eēē řebje ř tobu, řo byř řjednocřeny přřiřřōł tam ř njeřjeřam ř nowa wōřiwjeny. —

Řawōł Řerřardt, 1806—1876; — řeř. M. U.

Řan mi pūř lubjeřře a mje tež nabi, tola ani jeneje řa- dřařři njeřřym řařełřiř! Řřym řo rořřudřiř, řo w nowym ře- eē ře řřeřćizianřřej wēřje přřeřřupju!“

„Ty?“ řawōł řpōdřiwana miřřionarřka. „Ty? — Ř řřřto potom, řdnyř nan eē ř nowa a bōle řije?“

„To njeř čřiniř!“ wotmōłwi rořřudnje řōł. „Řčēē- pana řu řamo řamjenjowali, a wōn řo tola tořo njemōřeřře wōřtajicř, řo njeřny řwēdčřiř wo řesuřu Řhřřřtuřu!“

Řař, bē to tōn mařny, młōdny Řimsang, řotryř takle řečē- řře? — —

Alle wšah, nan tu pšhezo hišhće bēšhe, tutón póhanſti nán, a bē hišhće ſ knjeſom w domje!

Bē to po khinſkej protny 30. džen 12. mēřaza. — To je poſledni džen khinſkeho lēta, ſwjetſha ſapoczatk februar! — Na hařach waleſhe řo huřaze a řurjaze pjerje wořořo, ſ domow wonjeſhe to ſa warjenym a pjeřenym; džecři bēhachu řař a řař ř maczeri, hař njeje řwjedzeńſka pjeřen pšhezo hišhće dořć pjeřena. W Gonfuřowym domje pjeřechu huřazu, řotruř bēchu njedźele dořho řormili ſa czař řwjedźenjom.

Hař drje budźe to nan, pšhezo hišhće řwērny ſtaremu póhanſtemu wařhny, ju ducham přjedownikow woprowařć? Albo hař wón ju, řař to cři, řiř bēchu bóle ſ nowiřheho czařa, cřinjachu, hnydom ř wjeřeri pšhiřotowařć da? — —

(Póřacřowanje.)

Zyrkej a ſtat.

Nařhi cřitarjo řu drje wēřće wocřakowali, — a to je pořnym prawom — řo řo na tutym mēřnje dařcheho řdźeli wo niř wjeřele, ale řarowanje a pohóřſk řbudřowaznym řodownym darje, řotruř řařſka řrajna řynoda Eserbam, a niř jeno Eserbam, wřhēm nēmſto-řerbſkim a řerbſto-nēmſkim wořadam wobradřila, hař runje bēchu jich řařtupjeřſtwa, a to Eserbjo a Nēmzy w pořnej pšheřjednořći, w prawym czař řu řrajnemu řonſiřtorijej řwoje pšheřća hišhće ras řjewiře. Tuta zřła wēř njeřpi a njeje na boř pořožena. Te řjednocřenſtwa a řtawny, řotreř maja tu přenje rořeřdźenje, wēřće bōřny to řwoje řjawnořći pšhedpořoža. řo řo we wořadach řiba a řo řu hřořny řpodřiwanja, hñewa, rořhorjenja, řařbudjenja řhnyřhecř, wē řořdny, řotruř řo řam ř wēzu řabēra, a do řuda pořřlucha: Wřhezo je hišhće nadřija řiwa, řo řo tuto nař Eserbow tař rjeř řazpiwaze pořtajeње pšhemēni, řo njeje móřno, řo nařha řynoda a nařhe řonſiřſtrowo nēřto tařke pšhemjedźetej we wořadach, řotreř ře řwojim zyrřwinym wařhnyom a řiwjenjom pšhezo hišhće do řny řepřichich nařheje řařſkeje zyrřwie řłuřheja, a řo tař řanjehatej pšheřća wořadnyř řařtupjeřſtwow a řo tař njedřiwatej na to, řhtoř řebi wořadne a nabořne řiwjenje řada, a to w tutym řařkim czařu, hđžeř telřo wotpada a řiwřořće a hđžeř na druřim bořu telřo njeřpořojnořće dla dawřow — njeř teř tuta njeřpořojnořć řo dnyřjala mēřicř najpředny pšheřziwo řym mēřtnam, řotreř řařladny řa řbēranje zyrřwinnyř dawřow dawaja, a to njeje zyrřwina wnyřnořć, to řu řwērne wnyřnořće. — Nařh czař řebi tola runje řada, řo řny řo wřcho řpēřchowařo, řhtoř wořadne a zyrřwinſke, nabořne a pobořne řiwjenje pořnyřnuje a pořpřchuje a ř tomu wabi, řo řnyřhej řwēra a dowērenje ř zyrřwi pšhiřnywalej! — To je tař nēřto ř mnyřlicřłow a ř mēřenjom mjes řudom; řo móřli tu teř řinařſhe, mjenje řdwōřliwe a niř tař řahodne řajicř, wē drje řořdny, řotruř řhe řhnyřhecř, a řo rořprawa, w řubiřſkim řořtilonje podata, njeje na řym niřo pořpřhila, je runje tař wēřte. — řhto řny nam móřlo bóle witane řnyč, hař na řhim wořadam řjewicř, řo to wřcho jenoř řherjenje a řo řo džiwa na jich řadanja!? ře tola řařſki řwētny řtat Eserbam w řhulřich naleřnořćach do jich pšheřřow řwoliř, pořtajiwřhi, řo ma řhulři rada w řudnyřhinje a runje tař w řamjenzu řnyč muř, řotruř je řerbſkeje řēčće móřny. Al tutón ře w řudnyřhinje, řař w řamjenzu pořtajeњ řa wřhēř Nēmzow, řař řa wřhēř Eserbow zyleho wotřeřa. — řajimawe je pšhirunač ř tutym wřhēm to, řhtoř „Eserbſke řlowiny“ w řwojim cřiřle řa 19. deřembra w přenjej pšhiřlořny ř Prurřkeje pšchu. —

Wřheře ř bliřta a ř dalōfa.

Stare řēto řo ře řōnjej bliři, nowe je bliřto! To je ru-nje prawny czař, řo řebi řkařacře nařhe řopjeňto „řomhař řōh“ abo řo druřich dopomničje, řo řnychu řebi řo řkařali; wařhi duchowni řu lubje rad řwōřniwi, wam je wobřtaracř, a tař teř druřny. ře cřiřřow řa řmjertnu njedźelu je nařhe řopjeňto řnyřalo, řo jich wjeře wořadam a řerbſkim řwōřbam poruřćicř, ře řwojim wořařami a nařtawřami nařhich wořadow řhe řajim řa wořadne a řhromadne zyrřwinſke řiwjenje řbudřicř. Tuř prořnym, pomhařće, řo řny to řamohřo! řomhařće, řemu wjařny cřitarjow dořnyč! Al řařo, řhtoř nařhe řopjeňto ma, njepuřhć řo wot řebje ř teje abo tamneje pšhiřćiňny! Al wořebje teř wařhich džecři dla je mēřće, řo řnychu tute pořjadnje nēřto nowe řerbſke cřitacř móřte a tař řo pořpřhicř w cřitanju hewař, a w řerbſkim wořebje! Albo řajřte řny mi to džecřo řnyřo, řotreř njemōře a nořhe cřitacř móř w řwojeje maczernej řēčři a tař dořpořnje wobřnjeřicř dwē řēčři! Druřny řo ř wulřimi woporami wo to prořuja, řo řnychu džecři nimo maczernej řēčře hišhće jenu nawuřli, wam a wařhim džecřom to řamo wot řo pšhipadnje! Tuř njeřřtomdžće! — Wřhiřny řnjeřa duchowni řu tehorunja ř tutym naleřnje prořheni, — řařřny a prurřny —, řo řnychu řwoje wořadny na nařheho njedźelnika pořařowali a teř ř tutym řrēřřom pomhařli řheřcřijaniřtemu, pobořnemu, nabořnemu duřej řo bóle a bóle řařnyřlicř a řamēřtnicř we wutrobach, domach, wořadach, w zřnym řudu. Tař prařimny ř nařhim řopjeňřom we řtarym řēčře 1925 řebi a tutomu řētej „ř řōřim mjenje!“ a pšhiřwōřajimny řebi w nowym řēčře 1926 ř nařhim řopjeňřom řař řowe řēto, tař řōřdu řubu njedźelu ř nowa „řomhař řōh!“

ř Ruřkej budři na 30 000 řnyřow po řraju wořořo. řořřwa řama ma jich na 9000, pořnořny řauřařuř na 69000. řwoju wřhēřdu pořřebu řnyřa pař ř prořhenjom, pař ře řradnyřenjom. řo řu řo wřhelake njedusřniřtwa a njepo-cřinki tutnyř wbořich džecři řmozowale, njeje řpodřiwne pšhi wobřtejnořćach nēřcřiřheje řuřowřkeje. řjeporařđi-li řo wnyřnořćam, bōřny tute džecři nēřař řhromadřicř a řařtaracř, pořjetřha tute řicřbu řōřtniřow a njedocřinřow. ře wuřta-wach njeřřu ř tutnyřmi džecřimi niřo dořpili, mnyřla řebi nēřř na to, je do řurřřich řwōřřow ř wuřubřanju rořdawacř; řōřdny řur, řiř tařke džecřo wořmje, dořtanje řruř role a wēřny pje-njeř. — řole ř hōdam řhnyřhecř, řēřa, řo řōhu dřakowacř řa to, řo to pšhi wřhēř hūbjenōřćach a řōřřbach tola pořa nař wo wjeře, wjeře řēpje, a řa to, řo řu wořebje nařhe džecři řēpje řařtarane a wuřubřane.

ř Rořacřiz. Nařh mēřhćřanořta, ř. řuřtaw řchmidt, řwjecřeřhe 1. deřembra, řař řo tu řiřo piřařhe, 25řētny řubi-lej řwojeho řařtojniřtwa a řu pšhi řym wot gmejnny, pšheřće-low a řnatnyř, wořebje teř wot ř. řrabje ř řreřler ře řłowom a darom pořčēřcřenny a řwjeřelenny. řēřř je teř hišhće řamřſki řejřman ř. řr. řuntze tu pořnyř a je po pořitanju pšhi-tomnyř řtawow gmejnřheje řadny nařchemu mēřhćřanořći je počēřcřowaznyř řłowami cřēřcřowaze wopiřmo řa řwēřnu řłuřřbu w řařtojniřtwe pšheřpodař; pšhi řym wuřbēřny, řo je nařha gmejna deřje řarjadowana a řařožena. řubilař řo řa tuto wuřnamjenje pořřakowa, řłubiwřhi, řo řhe hišhće dale řařtojniřtrow řwēřu řařtawacř. — ř tomu řpořć řemu řōh řōn řnjeř pomoř a řohnowanje! —

řiřřowanje: ř. ř. w ř. řa řilveřter! ř. w ř. ř. řa ř. po řphiph. (řwjedzeń řjewjenje).

řamōřwity ředaktor řarař řyřgacř w Rořacřizach.